

Nr 197.

Godkänd av första kammaren den 23 maj 1924.

Godkänd av andra kammaren den 23 maj 1924.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckt motion om befrielse för länsassessorn A. Adler m. fl. från viss dem ålagd återbetalningsskyldighet.

(Statsutskottets utlåtande nr 84.)

Till Konungen.

Uti en inom riksdagen väckt motion (II: 244) har hemställts, att riksdagen måtte besluta befrielse för länsassessorn A. Adler, länsbokhållaren T. Thege och extra länsbokhållaren Sven Wiegert liksom också vissa i motionen nämnda kontrolltjänstemän från den återbetalningsskyldighet i fråga om av dessa senare för mycket utbekomna dyrtidstillägg, utgörande en sammanlagd summa av trettiotretuseniohundratio kronor och 49 öre, som ådömts genom resolution av regeringsrätten den 5 oktober 1923.

Såsom motionen utvisar, har Eders Kungl. Maj:t i ovanberörda resolution förpliktat länsassessorn Adler, länsbokhållaren Thege och extra länsbokhållaren Wiegert, samtliga vid länsstyrelsen i Malmöhus län, att ersätta statsverket följande anmärkta belopp, nämligen Adler 18,277 kronor 41 öre, Thege 10,086 kronor 65 öre och Wiegert 5,546 kronor 43 öre, utgörande utbetalta dyrtidstillägg å avlöningsmedel, som av i motionen närmare omförmälda kontrolltjänstemän utbekommit i form av kost eller bostad och kost åren 1919—1921 och vara dyrtidstillägg enligt då gällande bestämmelser icke skulle utgå, dock med rätt för envar av Adler, Thege och Wiegert att av vederbörande söka sitt åter efter befogenhet.

Efter att hava lämnat en redogörelse för den föreliggande frågans utveckling samt framhållit det svåra läge, vari såväl berörda kontrolltjänstemän som sagda tjänstemän vid länsstyrelsen kommit genom den dem ådömda återbetalningsskyldigheten, hava motionärerna anført att, då svårigheterna uppkommit på grund av olika tolkning av hithörande författningar, vilka i nu ifrågavarande avseende syntes särskilt oklart avfattade, och då vederbörande återbetalningsskyldiga alltså dels varit utan skuld till det inträffade och dels handlat i god tro, billighet syntes tala för, att de befriades från

återbetalningsskyldighet. När därtill komme, att statsverket icke torde kunna påräkna att få indrivet stort mer än halva beloppet men väl torde hava utsikter till vissa omkostnader för processer, talade även praktiska skäl härför.

Enligt vad riksdagens vederbörande utskott inhämtat, har utbetalning av dyrtidstillägg å avlöningsmedel, som utbekommit i form av kost eller bostad och kost, ej endast ägt rum vid länsstyrelsen i Malmöhus län utan har så varit förhållandet jämväl inom andra länsstyrelser. Med hänsyn till de konsekvenser ett bifall till den föreliggande motionen sålunda skulle komma att medföra och vilkas räckvidd nu icke kan överblickas, har riksdagen ansett försiktigheten bjuda, att innan ståndpunkt tages till frågan, huruvida och i så fall i vilken mån befrielse från ålagd återbetalningsskyldighet till statsverket må äga rum, utredning åvägabringas rörande den omfattning, i vilken sådan utbetalning förekommit. Intill dess denna utredning slutförts samt på utredningen grundat förslag underställts riksdagens prövning — vilket riksdagen förväntar kunna ske vid nästkommande års riksdag — torde med vidare åtgärder för bringande av verkställighet av ovanberörda resolution anstå.

Riksdagen får alltså i anledning av förevarande motion anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes föranstalta om utredning skyndsammast möjligt, i vilken omfattning utbetalning av dyrtidstillägg å avlöningsmedel, som utbekommit i form av kost eller bostad och kost, ägt rum till kontrolltjänstemän, samt därefter för riksdagen framlägga det förslag, vartill berörda utredning må giva anledning.

Stockholm den 23 maj 1924.

Med undersåtlig vördnad.